

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța – Rumunia) – TS, UT, VU / Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

(Sprawa C-538/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne – Ubezpieczenie zdrowotne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 20 ust. 1 i 2 – Świadczenia opieki zdrowotnej udzielane w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca zamieszkania ubezpieczonego – Upřednie zezwolenie – Przesłanki – Wymóg przedstawienia zaświadczenia lekarza krajowego publicznego systemu ubezpieczenia zdrowotnego zalecającego dane leczenie – Przepisanie w ramach drugiej opinii lekarskiej, wydanej w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca zamieszkania ubezpieczonego, alternatywnego leczenia, którego zaletą jest to, że nie powoduje niepełnosprawności – Pełny zwrot kosztów tego alternatywnego leczenia – Swoboda świadczenia usług – Artykuł 56 TFUE]

(2021/C 481/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Constanța

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: TS, UT, VU

Strona przeciwna: Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

Sentencja

Artykuł 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 988/2009 z dnia 16 września 2009 r. w związku z art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że ubezpieczony, który poddał się w państwie członkowskim innym niż państwo jego zamieszkania leczeniu, które należy do świadczeń przewidzianych w ustawodawstwie państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, jest uprawniony do pełnego zwrotu kosztów tego leczenia, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych we wspomnianym rozporządzeniu, jeżeli ubezpieczony ten nie mógł uzyskać zezwolenia właściwej instytucji zgodnie z art. 20 ust. 1 tegoż rozporządzenia, ponieważ, jakkolwiek lekarz należący do systemu ubezpieczenia zdrowotnego państwa członkowskiego miejsca zamieszkania potwierdził diagnozę i konieczność pilnego leczenia, to przepisał on inne leczenie niż to, które ubezpieczony wybrał na podstawie drugiej opinii lekarskiej wydanej przez lekarza innego państwa członkowskiego i które – w przeciwieństwie do pierwszego zaleconego leczenia – nie powodowało niepełnosprawności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Blagoevgrad – Bułgaria) – „ECOTEX BULGARIA” EOOD / Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sprawa C-544/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 63 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Dyrektywa (UE) 2015/849 – Zakres stosowania – Uregulowanie krajowe wymagające dokonania płatności przekraczających określoną kwotę wyłącznie w drodze przelewu lub poprzez zdeponowanie na rachunku płatniczym – Artykuł 65 TFUE – Względy uzasadniające – Zwalczenie oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania – Proporcjonalność – Sankcje administracyjne o charakterze karnym – Artykuł 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Zasady legalności oraz proporcjonalności kar do czynów zabronionych pod groźbą kary]

(2021/C 481/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Blagoevgrad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „ECOTEX BULGARIA” EOOD

Strona przeciwna: Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Sofia

przy udziale: Prokuror ot Okrazhna prokuratura – Blagoevgrad

Sentencja

- 1) Uregulowanie państwa członkowskiego, które w celu dokonania płatności na terytorium krajowym w kwocie równej ustalonemu progowi lub od niego wyższej zakazuje osobom fizycznym i prawnym płatności w gotówce i wymaga od nich dokonania przelewu lub wpłaty na rachunek płatniczy, nie jest objęte zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE.
- 2) Artykuł 63 TFUE w związku z art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które – w celu zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania – po pierwsze, zakazuje osobom fizycznym i prawnym dokonywania na terytorium krajowym płatności w gotówce, jeżeli kwota tej płatności jest równa ustalonemu progowi lub od niego wyższa, i wymaga w tym celu dokonania przelewu lub wpłaty na rachunek płatniczy, w tym również w sytuacji wypłaty dywidendy przez spółkę, i które, po drugie, w odpowiedzi na naruszenie tego zakazu przewiduje reżim sankcji, w ramach którego kwota grzywny, która może być nałożona, jest obliczana na podstawie stałego odsetka od całkowitej kwoty płatności, która została dokonana z naruszeniem tego zakazu, bez możliwości zróżnicowania tej grzywny w zależności od konkretnych okoliczności danego przypadku, pod warunkiem że uregulowanie to jest właściwe dla zagwarantowania realizacji tych celów i nie wykracza poza to, co jest konieczne do ich osiągnięcia.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA / Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Sprawa C-561/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 267 TFUE – Zakres spoczywającego na sądach krajowych orzekających w ostatniej instancji obowiązku wystąpienia z odesłaniem prejudycjalnego – Wyjątki od tego obowiązku – Kryteria – Pytanie dotyczące wykładni prawa Unii podniesione przez strony postępowania krajowego po wydaniu przez Trybunał w tym postępowaniu wyroku prejudycjalnego – Brak wyjaśnienia przyczyn uzasadniających potrzebę udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne – Częściowa niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2021/C 481/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące odwołanie: Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA

Druga strona postępowania: Rete Ferroviaria Italiana SpA